

اثر سطوح مختلف پروتکسین بر سیستم ایمنی جوجه شترمرغ

مهدی قادری^۱، مجتبی ایاز^{۲*}

۱- دانش آموخته کارشناسی ارشد گروه علوم دامی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، ۲- دانش آموخته کارشناسی ارشد گروه علوم

دامی دانشگاه زنجان

* نویسنده مسئول: مجتبی ایاز، mojtaba.ayaz@gmail.com

چکیده

به منظور بررسی سطوح مختلف پروبیوتیک پروتکسین بر سیستم ایمنی جوجه های شترمرغ، تعداد ۶۴ قطعه جوجه شترمرغ در آزمایشی در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۴ تیمار و هر تیمار شامل ۴ تکرار (هر تکرار شامل ۴ قطعه جوجه شترمرغ) استفاده گردید. جوجه های تیمار اول با ۲۰ گرم پروتکسین در هر لیتر آب آشامیدنی در مدت ۳ روز اول پس از تفریخ، تیمار دوم و سوم هر کدام به ترتیب با افزودن ۰/۰۱۵ و ۰/۰۲۵ درصد پروبیوتیک پروتکسین به جیره غذایی تغذیه شدند. جوجه های تیمار چهارم به عنوان شاهد در نظر گرفته شدند. تعداد گلبول های سفید، درصد لنفوسیت و مونوسیت در نمونه های خون به دست آمده در پایان هفته ششم سنجیده شد. داده های حاصل با آزمون تجزیه واریانس و با استفاده از برنامه آماری SAS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند و برای مقایسه میانگین ها از آزمون چند دامنه ای دانکن استفاده گردید. نتایج حاصل از این تحقیق نشان دادند که افزودن پروبیوتیک به آب آشامیدنی و تغذیه آن از ساعت های اولیه پس از تفریخ (تیمار اول) در مقایسه با تیمار شاهد تاثیر معنی داری ($P < 0/05$) در تعداد گلبولهای سفید و درصد مونوسیت داشت. درصد لنفوسیت ها نیز با افزودن ۰/۰۱۵ و ۰/۰۲۵ درصد پروبیوتیک پروتکسین به جیره غذایی بیشترین درصد لنفوسیت ها را نشان دادند هرچند تفاوت معنی داری میان تیمارها مشاهده نشد. نتایج این تحقیق نشان می دهد که پروتکسین هم به صورت آشامیدنی و هم با افزودن به جیره غذایی بر روی سیستم ایمنی جوجه های شترمرغ دارای تاثیر مثبت است.

واژگان کلیدی: پروبیوتیک - پروتکسین - جوجه شترمرغ - سیستم ایمنی

مقدمه

در شرایط طبیعی پرورش، فلور میکروبی دستگاه گوارش که در ایجاد مقاومت به عوامل بیماری زا نقش مهمی دارد از والدین و محیط به جوجه منتقل می شود. اما در سیستم صنعتی پرورش، محیط تمیز و جداسازی جوجه ها از والدین که امری اجتناب ناپذیر نیز می باشد، تشکیل فلور میکروبی دستگاه گوارش را در جوجه ها به تاخیر می اندازد و به همین علت جوجه ها نسبت به باکتری های بیماری زا بسیار حساس هستند (۱). شترمرغ به عنوان یک علفخوار تک معده ای وابستگی شدیدی به میکروفلور دستگاه گوارشی خود دارد. تشکیل کلونی هایی از باکتری های مفید از ابتدای دوره پرورش این پرنده می تواند تاثیرات چشمگیری در افزایش راندمان تولید و کاهش بیماری های گوناگون داشته باشد. مواد افزودنی مختلفی در راستای ایجاد میکروفلور مفید در صنعت پرورش شترمرغ به کار می روند. پروبیوتیک یکی از مواد افزودنی جایگزین آنتی بیوتیک با هدف جایگزین کردن میکروفلور مفید در دستگاه گوارش است. پروبیوتیک ها می توانند به صورت غیر مستقیم در افزایش قدرت